

عنوان مقاله:

تعادل منطقه ای و برنامه ریزی منطقه ای

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مطالعات بین رشته ای در مدیریت و مهندسی (سال: ۱۳۹۷)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۲۹

نویسندگان:

توحید جاویدطاهری - کارشناسی ارشد معارف اسلامی و مدیریت صنعتی، دانشگاه امام صادق علیه السلام

علی عرب صالحی - کارشناسی ارشد معارف اسلامی و اقتصاد، دانشگاه امام صادق علیه السلام

سیدسعید میررضائی - کارشناسی ارشد معارف اسلامی و مدیریت صنعتی، دانشگاه امام صادق علیه السلام

خلاصه مقاله:

تغییرات اجتماعی-اقتصادی دهه های اخیر عدم تعادل ناحیه ای و تمرکز بیش از حد امکانات در برخی نقاط و محرومیت دیگر نقاط را در پی داشته است. پژوهش حاضر با روش تحلیل اسنادی و کتابخانه ای به تعادل منطقه ای و برنامه ریزی منطقه ای پرداخته است. از اینرو به نقش دولت در برنامه ریزی منطقه ای و پیامدهای ناشی از عدم تعادل منطقه ای در روند توسعه و در نهایت آسیب شناسی برنامه ریزی منطقه ای در ایران پرداخته است. در بررسی عدم توازنهای منطقه ای (اختلافات ناشی از تبعیض) در فرایند توسعه در ایران باید به زمینه هایی که این عدم توازنها از آن سرچشمه میگیرند توجه داشت. اهمیت نقش برجسته دولت در اقتصاد ایران و محدوده دخالت آن در اقتصاد ما را بر آن میدارد که پیش از هر گونه تحلیلی در خصوص توسعه منطقه ای، به نقش دولت در این میان توجه کنیم. تمرکزگرایی در برنامه ها از سوی دولت به نحوی است که از حوزه های برنامه ریزی و سیاست گذاری گرفته تا ورود مستقیم به فعالیتهای اقتصادی را در برگرفته و اثرات تعیین کنندهای بر توسعه کشور از خود بر جای می گذارد.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی منطقه ای، تعادل منطقه ای، آسیب شناسی توسعه منطقه ای، جمعیت، نقش دولت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/۸۸۳۲۲۱>